N°. 88. A°. 1840.

ZATURDAG, den 31sten OCTOBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

BREDA, 16 Augustus.

Bij den hevigen toon, die thans door de Fransche dagbladen wordt aangeslagen, en bij de bevolen maatregelen van oorlogstoerusting, ten gevolge van de te Londen, buiten Frankrijks medewerking, getroffen overeenkomst betrekkelijk de zaken van het Oosten, achten wij het niet ondoelmatig het volgende, uit een der Fransche maandschriften, de *Revue des Revues* van de maand Mei, over te nemen, zijnde hetzelve getrokken uit een artikel, waarin over de toekomst der Fransche marine wordt gehandeld, en deze met de britsche vergeleken en tegenover dezelve gesteld wordt. De hier voorkomende beschouwing omtrent den oorlog doet zien, dat men zich door bovengemelden toon en maatregelen niet te zeer bevreesd moet maken, welk gevoelen ook door een der Engelsche bladen, *den Morning Chronicle* gedeeld wordt.

» Wij mogen den hemel danken, dat wij thans geen oorlogzuchtig tijden beleven. De begeerte naar rust is algemeen bij ieder doorgedrongen; de vrede is voor alle verbindtenissen noodig. Indien er eenige golving op de oppervlakte ontstaat, de diepte is echter rustig en stil. Aan den eenen kant toonen zich de volkskarakters ijverzuchtig noch onrustig: aan den anderen spreiden de koophandel en nijverheid hun voedsel over de aarde uit, en maken de inbreuken op de tractaten moeijelijker, naarmate zij treuriger gevolgen naar zich slepen. De overwinningsgeest schijnt geweken te zijn uit de gemoederen der volken en uit de vergaderingen der vorsten. Men begint in te zien, dat de welvaart van eenen staat, niet altijd overeenkomt met de uitgestrektheid van het grondgebied. Meer en meer houdt het verschil van gevoelen op: de vooroordeelen verdwijnen spoedig, de uitersten worden vernietigd. Men vertrouwt minder op de kracht, en meer op de gematigdheid. Men wil noch onderdrukken, noch onderdrukt worden; men stelt eenige grootheid in de regtvaardigheid en eenigen roem in het eerbiedigen van den wettigen staat van zaken; men speelt niet meer onnadenkend met het bloed en goed der menschen. Dit zijn goede gronden, gelukkige inzigten, en men moet geloof hechten aan derzelver kracht en langen duur, dewijl zij met voordeel weêrstand bieden aan alle verwarringen des oogenbliks.

Welk een oorlog zou men tegenwoordig kunnen voeren? Men weet wat de oorlog kost en welke voordeelen hij aanbrengt. Vraagt Engeland, of het, met gelijk voordeel, zijne overwinningen zou willen hervatten van 1814 en 1815. Zou men een oorlog aanvangen om het Europesche evenwigt? Maar van welken aard is het voordwendsel, van welken aard de eerzucht, die niet zou terugwijken voor den ondergang van Europa? en is iedereen in staat het door Napoleon mislukte werk te hervatten? Of zal het een oorlog zijn om te oorlogen, een togt, hetzij in naam der vrijheid, hetzij in naam van het dispotismns. Die tijden zijn voorbij. Niemand denkt er meer aan, om zijne inzigten door het zwaard een weg te banen, en de bajonetten ten dienste van bekwaamheden te stellen. Eindelijk; moet het dan een oorlog uit belang wezen? In den staat der handelsbetrekkingen is deze het meest te vreezen, en deze zal zich het meest verheffen. Maar, voor een verschil waar aan de eer geen deel heeft, is eene overeenkomst altijd gemakkelijk. Onder de verschillende uitkomsten is er geene kostbaarder dan het oproepen tot de wapenen, en aleer eene partijdige verbetering door te zetten, zal men noodzakelijk berekenen, of dezelve niet op eene al te ernstige wijze, het algemeen belang in de waagschaal zal stellen. Dit is eene zaak van gewigt, waarover men behoort na te denken. Maar is het een oorlog, die kan dulden dat men er over nadenkt? Er is er maar een, het is die der beschaving tegen de barbaarschheid. Deze zal voortgezet en goedgekeurd worden.

— De jongste londensche papieren behelzen weder een merkwaardig blijk van de snelheid, waarmede ver van elkander verwijderde oorden der wereld in onzen tijd gemeenschap met elkander kunnen hebben. Het engelsche stoomschip *Brittannia* is, na in den avond van den 4den Augustus Halifax, in de engelsche kolonie Nieuw-Schotland, verlaten te hebben, den 14den op den middag voor Holyhead, op de westkust van Groot-Brittannie, aangekomen. Dit stoomschip heeft dus den overtogt van de nieuwe naar de oude wereld in minder dan *tien dagen* volbragt. Sedert het in de vaart brengen van stoombooten tusschen Engeland en Noord-Amerika, was zulk eene snelheid nog nooit bereikt. De *Brittannia* is voorts nog denzelfden avond voor Liverpool aangekomen, en men was den 15den te Londen in het bezit der daardoor aangebragte brieven.

Uit die brieven blijkt, dat het congres der Vereenigde Staten den 21sten julij uiteen is gegaan. Nu de werkzaamheden dier wetgevende vergadering afgeloopen zijn, begint men zich in geheel de republiek ijveriger dan ooit met de aanstaande verkiezing van eenen voorzitter der Vereenigde Staten bezig te houden. Sommigen twijfelen er aan, of de heer *van Buren* wel voor een nieuw vierjarig tijdvak verkoren zal worden. De ongunstige toestand, waarin het openbaar krediet en de geldmiddelen, zoowel van het bondgenootschap, als van de afzonderlijke staten gedurende zijn beheer, gekomen zijn, schijnen hem vele voorstanders te hebben doen verliezen. Zijn mededinger naar het voorzitterschap is de generaal *Harrison*, wiens verkiezing vooral ook, door hetgeen men in Noord-Amerika de democratische partij noemt, wordt voorgestaan. Die partij neemt in hare dagbladen de houding aan, als of zij van de overwinning zeker ware. De ondervinding heeft echter geleerd, dat men op zulk eene grootspraak der partijen in Noord Amerika weinig staat kan maken. De heer *van Buren* telt vooral vrienden onder de zoogenaamde whigs.

De oogst, vooral ook van katoen, is dit jaar in de Vereenigde Staten buitengemeen overvloedig geweest. Reeds de katoenoogst van 1839 werd als zeer voordeelig geroemd, maar, naar het zich laat aanzien, zal de tegenwoordige dien nog overtreffen.

— Eindelijk breken de St. Petersburgsche bladen het stilzwijgen af aangaande de voorvallen in den Kaukasus. De Russische *Invalide* zegt in een uitgebreid verslag dat de forten Weljaminow en Michaël, het eerste den 12den Maart, het laatste den 3den April, door de bergvolken stormenderhand genomen zijn. In het eerste fort heeft de 400 man sterke bezetting strijdende den dood gevonden; in het tweede fort bedroeg de bezetting 480 man; wat hiervan bij het indringen des vijands nog over was, heeft zich met den kruidkelder in de lucht doen springen, waarbij alle ingedrongen vijanden teven̄s den dood vonden. Twee andere forten, Nawagin en Aba, waren reeds voor een gedeelte bestormd, toen de bezettingen er den vijand nog uitdreven en denzelven groot verlies toebragten.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 Augustus.

Men verzekert, dat onmiddelijk na het uitwisselen der ratificatien van het Londensche tractaat van 15 Julij onderscheidene Russische schepen zich bij het Engelsche eskader in de Middellandsche zee zullen vervoegen. Men wil weten, dat bij het bedoelde tractaat door de Porte aan de schepen der verbonden mogendheden de doortogt der Dardenellen wordt toegestaan.

De spanning hier te lande is zeer groot, en men beschouwt het tegenwoordig oogenblik als uiterst gewigtig.

De troonrede der koningin Victoria, heeft op de openbare meening eenen zeer ongunstigen indruk te weeg gebragt, en dezelve wordt algemeen aangemerkt als in eenen tegen Frankrijk vijandelijken geest gesteld.

De *Constitutionnel*, welk dagblad, in weerwil van de jongste tegenspraak van den *Moniteur* nog altijd geacht wordt, de gevoelens van het bestuur, en meer bepaaldelijk die van den heer Thiers uit te drukken, bevat omtrent die aanspraak het volgende artikel:

» De redevoering der koningin van Engeland biedt voor ons slechts eene zinsnede aan, namelijk, die betrekkelijk de Oostersche zaken. Die zinsnede verklaart duidelijk de waarde der vriendschapbetuigingen, door lord Palmerston in zijne laatste aanspraak aan Frankrijk gerigt. Wij hebben het ongeluk gehad, de hoop te doen doorstralen, dat die woorden van herstel de eerste stap van het Engelsche gouvernement naar eene staatkunde, in overeenstemming van zijne antecedenten van de 10 laatste jaren, zouden kunnen zijn. De hevigheid der partijen heeft ons voor die begoocheling smartelijk doen boeten.

» Wij moeten het erkennen, de troonrede der koningin verspreidt een nieuw licht over den toestand. Lord Palmerston heeft twee zaken gedaan: door een verbond met de hoven van Rusland, Oostenrijk en Pruissen aan te gaan, heeft hij zich van Frankrijk afgescheiden; en door deze daad te verrigten, zonder Frankrijk daarvan te verwittigen, en zonder hetzelve in staat te stellen zich daarover te verklaren, heeft hij de gewone vormen uit het oog verlooren. Lord Palmerston heeft door zijne woorden den beledigende vorm van zijn gedrag ten opzigte van het Fransche gouvernement pogen te verbeteren. Ieder een weet alsnu, dat zijne redevoering geene andere strekking had; hij heeft eene slechte behandeling willen herstellen, zonder in niets den aard der zaak te veranderen.

» De koningin zegt niet, volgens de gewone spreekwijze, dat zij met de drie mogendheden en den sultan een traktaat heeft geteekend; zij zegt dit niet omdat aan het tractaat de formaliteit van de uitwisseling der ratificatien ontbreekt.

Maar zij verklaart, dat zij met hare nieuwe bondgenooten verbonden is tot maatregelen, bestemd om de duurzame bevrediging van het Oosten te bewerken. Zij doet dus officiëel aan de wereld kennen, dat Frankrijk buiten een bondgenootschap is, aangegaan ter oplossing eener kwestie, welke het evenwigt van Europa raakt. Deze toestand wordt door de troonrede niet geloochend. Hij was reeds sinds 10 dagen bekend; alleen twijfelt men nu niet meer, dat die toestand in al zijn gewigt bestaat. Frankrijk heeft zich ten dien einde eene krachtige en vooruitziende staatkunde voorgeschreven, en zal die volgen.

— De *Revue de Paris* zegt: »Tegenover ernstige omstandigheden moet men noch de oogen sluiten om er zich de dragt van te verbergen, noch aan de verbeelding veroorloven er de gevolgen en gevaren van te overdrijven. De vrede der wereld staat heden op het spel; het te ontkennen zou onnoozel wezen, er zich buitenmatig over te vertoornen, zou zijne bezwaren hebben. Het is het lot der politeik bij de groote natien altoos te kampen te hebben met telkens herrijzende moeijelijkheden." — Verder acht het tijdschrift raadzaam dat Mehemed Ali op de voorstellen die men hem ten gevolge der Londensche conventie doen zal, met tegenvoorstellen antwoordde, »waarover de sultan wel zal moeten beraadslagen en de mogendheden raadplegen. »Men kan zeggen, merkt vervolgens de *Revue* aan, dat wij te rekenen van de Londensche overeenkomst, een' nieuwen kring van onderhandelingen ingaan. Niet weinig tijd zal dus verloopen alvorens de kwestie van vrede of oorlog duidelijk zal zijn daargesteld. Lord Palmerston verklaarde, dat hij niet dacht dat het verbond der vier mogendheden nog in deze zitting aan het parlement zou kunnen worden voorgelegd, en het is niet waarschijnlijk dat het Engelsche ministerie durve overgaan tot de uitvoering van een zoo belangrijk tractaat, zonder het gevoelen der kamers te kennen." — Wijders poogt men Duitschland gerust te stellen: »Wij moeten ons wel wachten het vraagstuk van natuur te doen veranderen door het te verwikkelen. Het geldt het Oosten en niet de oevers van den Rijn, het geldt Syrië voor Mehemed-Ali te behouden, niet den linker oever ten onzen voordeele te veroveren." — Overigens is men bedaarder geworden; op de zoo regtmatige uitbarsting; verwekt door de eerste tijding der conventie van Londen is thans kalme overweging gevolgd. Na levendig te hebben gevoeld, kunnen wij thans koelbloedig onze positie onderzoeken, er ons rekenschap van geven, ons van onze krachten verzekeren, en eenen moedigen en bedaarden blik slaan op alles wat roeping voelen mogt zich tegenover ons te plaatsen. Eene gelukkige overeenstemming heerscht onder de mannen van den hoogsten invloed die medewerken tot de rigting onzer staatkunde. De uitstekendste mannen zijn op dit oogenblik om den koning vergaderd. De president van den raad van ministers, de hertog van Broglie, en de heer Guizot hebben zich naar Eu begeven. Dit waarborg genoeg dat al de bewegingen onzer politiek gematigd, juist en krachtig zullen zijn." — Het tijdschrift kan niet gelooven, dat erbarmelijke onderneming (la misérable équipée) van Lodewijk Bonaparte in het minst zou hebben begunstigd.

— Onder het opschrift: *Onderhandelingen van Londen*, behelst de *Revue des deux Mondes*, van den 15den dezer, een artikel, weder aan den heer Thiers toegeschreven, waarin men inlichtingen omtrent de toedragt van het gebeurde, alvorens de sluiting van het viervoudig verbond tot beslechting van het Oosters. vraagstuk erlangt.

Na eene meer uitgebreide vermelding, zegt het tijdschrift: »In het kort, zie hier het resumé der daadzaak: men had Egypte *erfelijk*, het pachalik van Acre *voor levenstijd* toegestaan. Men stond op het punt iets meer te doen, men zou misschien Syrie *levenslang* hebben gegeven, op voorwaarde dat Candië, Adana en de heilige steden wierden ontruimd. Doch dit stelt men Frankrijk niet voor; men laat het slechts vermoeden. Frankrijk heeft er zich gevolgelijk nog niet over te verklaren; echter zendt het den heer Périer naar Alexandrie, om deze ontknooping voor te bereiden. Eensklaps barst de opstand in Syrie uit; men verandert plotseling van plan, men trekt in, en, zonder Frankrijk te waarschuwen, zonder het eene laatste verklaring af te vragen, teekent men eene overeenkomst, waardoor men zich van hetzelve scheidt, waardoor men zich bij de Noordsche mogendheden schaart, tegen Frankrijk wat men ook zeggen moge." — Het artikel wordt besloten als volgt: »Wat heeft Frankrijk in dien staat van zaken moeten doen? Wat moet het nog doen? — Geldt het leven te maken, te dreigen, de gemoederen in beweging te brengen, kortom de handelwijze der valsche helden te volgen? Neen. — Frankrijk moet herdenken dat het zelfs alleen, het hoofd heeft geboden aan Europa; het moet herdenken dat het, zelfs alleen, zijne revolutie kan verdedigen, indien het zijne revolutie is die bedreigd wordt, of zijne belangen, indien men het toegelegd heeft op zijne belangen in de Middellandsche zee; het moet zich in staat van afwachting stellen, zonder geraas en zonder snoeverij. — Iedereen zegt het: Maar wij willen geen oorlog. — Goed: Indien gij denzelven niet wilt, moet Frankrijk antwoorden, doet niets wat hem aanbrengen kan. — Frankrijk moet wapenen, niet met pralerij, maar met doelmatigen ijver. Dan, gelijk men zegt, zal het zien komen. Het is aan de vier mogendheden te beoordeelen wat men van dat alles moet denken, en zich te vragen of zij, die zich bedrogen omtrent de eerste gevolgen der Londensche overeenkomst, zich ook niet omtrent de laatste zouden kunnen bedriegen.

— Het Bulletin des lois bevat eene koninklijke, ordonnantie, ten behoeve van het ministerie van oorlog, op de dienst van 1840, waarbij een buitengewoon krediet wordt geopend van 56,155,250 fr., ter bestrijding van de noodzakelijke en niet voorziene uitgaven, welke ten gevolge van de vermeerdering des legers in manschappen en paarden zijn noodig geworden. Van gemeld bedrag zullen besteed worden 16,735,946 fr. voor soldij en onderhoud der troepen; 12,309,404 fr. voor kleeding en kampering; 17,820,600 fr. voor de algemeene remonte; 3,776,000 fr. voor harnachement; 3,843,800 fr. voor fourage; het overige voor militaire bedden, algemeene transporten en materieel. De regeling van dit krediet zal aan de kamers in de volgende zitting worden voorgedragen.

— De Engelsche schrijver Paget, in zijn werk over Hongarije, voert eenige merkwaardige voorbeelden van den rijkdom des Hongaarsche adels aan. Inzonderheid is hier het geslacht van Esterhazy te melden. De bezittingen van Prins Esterhazy bevatten 130 dorpen, 40 steden en 34 kasteelen. Hij heeft 4 landhuizen, die zoo groot zijn als Chatsworth; een derzelve bevat 360 kamers voor logeergasten en eenen schouwburg. Het antwoord, door Prins Esterhazy aan lord Holkam gegeven, is algemeen bekend. De lord wees den Prins eene kudde van 2000 stuks schapen aan, en vroeg hem, of hij er ook zoo veel kon aanwijzen. »Mijne schaapherders, hernam de Prins, zijn talrijker dan uwe schapen." Dit is letterlijk de waarheid: de Prins telt op zijne landgoederen 2500 schaapherders. De Esterhazy's hebben eene regelmatige grenadierlijfwacht in hunne soldy, en op hunne bezittingen het regt over leven en dood. — In eene der kamers, dus verhaalt Paget, is de geslachtsboom van al de Esterhazy's afgebeeld, waarop klaar en onomstootelijk bewezen is, dat zij, van Adam te beginnen, iederen roemzuchtigen naam, goodschen en heidensche, van Moses tot Attila, bij den hunnen tellen, tot dat zij zich als diegenen wedervinden, welke zij thans zijn, magnaten van Hongarye. Nog curieuser is eene reeks van portretten dezer notabiliteiten, Attila incluis, met derzelver vrouwen en kinderen, fraai naar de mode uitgedoscht, en tot op den huidigen dag voortgezet.

ADVERTENTIËN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, aan de minst inschrijvenden besteden, de levering gedurende het jaar 1841, der voor het Gouvernement benodigde *LEVENSMIDDELEN*, (waaronder *VERSCH VLEESCH* en *GEVOGELTE*), *KLEEDINGSTUKKEN*, *STOFFAGIEN*, *BOUWMATERIALEN*, *GEREEDSCHAPPEN*, *KANTOOR-* en *SCHRIJFBEHOEFTEN*, *enz.*, vermeld op de specefieke lijsten welke benevens de konditien en voorwaarden waarop het Gouvernement genegen is, die levering aan te besteden, ten Kantore der Financiële Administratie voor de gegadigden ter inzage liggen; zullende aldaar de verzegelde inschrijvings-billetten, vergezeld van monsters voor zoo verre die benodigd zijn, worden aangenomen tot Zaturdag den *veertienden* November aanstaande, des morgens ten tien ure.

Paramaribo, den 28 October 1840.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De Administrateur van Financien, zal op aanstaande Dingsdag den 3den November, des morgens ten *negen* ure, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

Eene partij *LEDIGE KISTEN*, *VAATWERK*, *enz.*, liggende nabij 's Lands Magazijnen achter het Fort *Zeelandia*, en *p.m. 2000 LEDIGE WIJNFLESSCHEN* en eenige voor den dienst onbruikbare *BLIK-* en *KOPERWERKEN*, te bezigtigen in 's Lands Hospitaal.

Paramaribo, den 29 October 1840.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

D. BENJAMINS

(36261) heeft de eer zijnen geëerden Vrienden en Begunstigers te berigten, dat hij *VERHUIST* en thans woonachtig is in het Huis aan den *Waterkant*, tusschen de Heeren MAC DONALD & Co. en GUILMIN, over de *Plattebrug*, alwaar hij te Koop aanbiedt:

Opregte LONDON PORTER in oxhoofden en flesschen, Engelsche TABLEBEER, CHERRY BRANDY, fijne *WIJNEN*, als: St. JULIEN, BROWN MOUTON, LUDON - MEDOC, POMMES - AGASSAC, dito LUDON, CHATEAU - MARGAUX, CORNAS, PAUILLAC-MARGAUX, ROSE MEDOC, CANTEMERLE, MEDOC- en LIJNCH - PAUILLAC, St. ESTEPHE, GRAVES, SAUTERNE, CLOSROUGAET, BERGERAC, TAVELLE, MALAGA, MUSCAAT, PORT à PORT, MADERA en CHAMPAGNE, COGNAC, RHIJNWIJN, FRAISES, RATAFFIA, ANISETTE in mandjes, ARAC, BAY-RUM, Engelsche ZALM, VLEESCH - en SOUP in blik, SARDINES, PETITS POIS, ZUURGOED, MOSTARD, SPLITERWTEN, fijne ZOETE OLIE, VRUCHTEN op BRANDEWIJN, MARSEILLIAANSCHE ZEEP, PATENT OLIE, LAMP-GLAZEN, Eng. SCHOENEN, dito SCHOENSMEER.

Voorts nog tot *verminderde prijs à CONTANT:* een partijtje

ENGELSCHE

STEENKOLEN.

(36204) De VERLOTING van het *MECHANIC SCHILDERIJ*, voorstellende eenen *Spoorweg*, zal plaats vinden op Maandag den 9den November, des namiddags om *vijf* uur, ten huize van de Heeren HEIDEMANS & MONK, alwaar nog eenige Loten verkrijgbaar zijn.

Paramaribo, den 30 October 1840.
M. BAREND JR.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.